

Bilag 5.

Industriraadet.

København, den 12. Februar 1946.

Til Det af Folketinget nedsatte Udvalg vedrørende Forslag til Lov om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom.

Idet Industriraadet udtaler sin ubetingede Tilslutning til det foreliggende Forslag til Lov om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom, vil man gerne med Henblik paa Lovens praktiske Udøvelse bemærke, at Industrien lægger ganske overordentlig stor Vægt paa Bestemmelsen om, at den konfiskerede tyske Ejendom, hvad enten det drejer sig om industrielle Foretagender eller Patenter o. lign., fortrinsvis sælges til danske Firmaer og Personer. Saaledes vil Loven bedst opfylde sit Formaal at befri dansk Erhvervsliv for tysk Infiltration.

Dernæst vil Industriraadet understrege, at det ved Realisation af den beslaglagte Ejendom er nødvendigt, at denne afhændes til dens virkelige Værdi i Omsætningslivet. Det vilde have en skadelig Indflydelse paa de bestaaende Konkurrencevilkaar, om enkelte Firmaer opnaaede en begunstiget Stilling ved at overtage tyske Værdier til urimeligt lave Priser.

I øvrigt vil man henlede Opmærksomheden paa § 2, Stk. 4, hvis sidste Afsnit synes at være noget uklart affattet. Som tysk Ejendom skal anses Selskaber, „som driver Virksomhed i Tyskland gennem en Filial, i sidste Tilfælde dog kun for saa vidt angaar Ejendom, der vedrører saadan Filial“. Saa vidt man har forstaaet, hentydes der hermed f. Eks. til det Forhold, at et svensk Aktieselskab havde en tysk Filial, der atter havde en Aflægger her i Landet, men Paragraffen er affattet saaledes, at den ogsaa omfatter danske Virksomheder, der har Filialer i Tyskland. Da en saadan Forstaaelse ikke kan være rigtig, vil Industriraadet henstille, at Bestemmelsen faar en Affattelse, som ikke kan misforstaaes, og som tager Hensyn til alle loyale danske Interesser.

P. R. V.

H. Christensen.

Johannes Hansen.